

**ZARZĄDZENIE NR 1927/2013
PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA
Z DNIA 2013-07-02**

w sprawie przyjęcia i przekazania pod obrady Rady Miasta Krakowa projektu uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie przyznania Srebrnego Medalu „Cracoviae Merenti” Komisji Robotniczej Hutników NSZZ Solidarność.

Na podstawie art. 30 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 594) zarządza się, co następuje:

§ 1. Postanawia się przyjąć i przekazać pod obrady Rady Miasta Krakowa projekt uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie przyznania Srebrnego Medalu „Cracoviae Merenti” Komisji Robotniczej Hutników NSZZ Solidarność..

§ 2. Wykonanie zarządzenia powierza się Sekretarzowi Miasta.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

UCHWAŁA NR
Rady Miasta Krakowa
z dnia

**w sprawie przyznania Srebrnego Medalu „Cracoviae Merenti”
Komisji Robotniczej Hutników NSZZ Solidarność**

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 594) w związku z § 6 uchwały Nr LIV/370/92 Rady Miasta Krakowa z dnia 12 czerwca 1992 r. w sprawie ustanowienia Medalu „Cracoviae Merenti” za zasługi dla Miasta Krakowa z późn. zm., Rada Miasta Krakowa uchwala, co następuje:

§ 1 W uznaniu szczególnych zasług dla Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa przyznaje się Komisji Robotniczej Hutników NSZZ Solidarność Srebrny Medal „Cracoviae Merenti” oznaczony numerem dwudziestym szóstym.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Krakowa.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Na rok 2013 przypada 25-lecie „Wiosny Solidarności 88”. Decyzją Kapituły Medalu „Cracoviae Merenti”, której przewodniczy Prezydent Miasta Krakowa z udziałem Metropolity Krakowskiego i Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego, został złożony wniosek do Rady Miasta Krakowa o przyznanie Komisji Robotniczej Hutników NSZZ „Solidarność” Srebrnego Medalu „Cracoviae Merenti”.

Historia kształtowania się Komisji Robotniczej Hutników NSZZ „Solidarność” sięga początku lat 80. W sierpniu 1980 roku w wydziałach Huty im. Lenina wybuchła fala strajków ekonomicznych i solidarnościowych. We wrześniu delegaci 16 komitetów strajkowych stworzyli Komitet Robotniczy Hutników. Na terenie Huty im. Lenina powstał Międzyzakładowy Komitet Robotniczy Hutników obejmujący 60 zakładów pracy z Krakowa. W tym samym czasie na spotkaniu w Gdańsku delegaci komitetów założycielskich nadali nowemu związkowi nazwę NSZZ „Solidarność”. W grudniu 1980 roku Komitet Robotniczy Hutników zrzeszał już ponad 34 tysiące pracowników.

W marcu 1981 roku odbyło się I Walne Zebranie Delegatów KRH NSZZ „Solidarność”, podczas którego dokonano wyboru władz oraz przyjęto program. W styczniu 1982 roku powstała Regionalna Komisja Wykonawcza Solidarności Małopolskiej. W kwietniu na szczeblu krajowym powstała Tymczasowa Komisja Koordynacyjna Solidarności. W sierpniu w drugą rocznicę powstania solidarności pod hasłem „nie oddamy sierpnia” w pochodach i walkach ulicznych w Nowej Hucie uczestniczyło 20 tysięcy osób. We wrześniu na terenie Huty im. Lenina utworzyła się Tajna Komisja Robotnicza Hutników NSZZ „Solidarność”. W październiku władze komunistyczne rozwiązały NSZZ „Solidarność”. Spod bram Huty im. Lenina ruszył pochód 3 tysięcy hutników skandujących solidarnościowe hasła. W efekcie starć zginął, zastrzelony przez funkcjonariusza SB, młody robotnik Huty im. Lenina Bogdan Włosik. Do kolejnych manifestacji oraz walk ulicznych doszło listopadzie.

W grudniu Rada Państwa PRL zawiesiła stan wojenny z dniem 31 grudnia 1982 roku. Minister Spraw Wewnętrznych zwolnił wszystkich internowanych jednocześnie nakazując aresztowanie kilku liderów Komisji Krakowskiej Solidarności. W Hucie im. Lenina powstała w inicjatywy Tajnej Komisji Robotniczej Hutników „Społeczny Fundusz Pomocy Pracowniczej”, samopomocowa organizacja działająca niejawnie i obejmująca 7 tysięcy pracowników nowohuckich zakładów.

W sierpniu 1983 roku powstało duszpasterstwo hutników w kościele na os. Szklane Domy, a w grudniu 1984 roku w kościele w Mistrzejowicach ks. Kazimierz Janczar utworzył Chrześcijański Uniwersytet Robotniczy. Rok później walkami ulicznymi, represjami oraz aresztowaniami zakończył się pochód 1-majowy. Kolejny raz hutnicy strajkowali w październiku. We wrześniu 1986 roku z inicjatywy Lecha Wałęsy powstała Jawna Tymczasowa Rada Solidarności. W październiku działacze „Solidarności” Huty im. Lenina reaktywowali Jawną Komisję Robotniczą Hutników. Rok 1987 przyniósł kolejne fale demonstracji. W całej Polsce strajkowało 200 tysięcy osób.

Nowohuckie akcje protestacyjne z 1988 roku dały początek demokratycznym przemianom w Polsce. Przyspieszyły decyzje o okrągłym stole, którego uczestnicy uzyskali

kompromis w zakresie m.in. legalizacji NSZZ „Solidarność”, powołania urzędu Prezydenta, przeprowadzenia wolnych wyborów do senatu. W wyniku wyborów do parlamentu w czerwcu 1989 roku w Sejmie „kontraktowym” mandat zdobyło 161 posłów rekomendowanych przez „Solidarność” i 99 senatorów w 100 osobowym Senacie. W sierpniu 1989 roku Sejm na stanowisko Premiera RP powołał Tadeusza Mazowieckiego – kandydata „Solidarności”. Czas ten oznaczał koniec ustroju komunistycznego w Polsce.

Determinacja hutników w czasie kształtowania się zmian ustrojowych oraz w latach poprzedzających wydarzenia 1989 roku podobna była do determinacji stoczniovców. Krakowscy hutnicy licznie uczestniczyli w manifestacjach oraz starciach ulicznych, dając wyraz dezaprobaty dla sytuacji polityczno-ekonomicznej. Determinacja ta kierowana przez Komisję Robotniczą Hutników NSZZ „Solidarność” miała także ogromny wpływ na demokratyczne przemiany dokonujące się w Krakowie.

Za Komisją Robotniczą Hutników NSZZ „Solidarność” stoją dziesiątki tysięcy ludzi, którzy mieli odwagę stanąć do walki o wolność i godność człowieka, o niepodległe, demokratyczne Państwo.